

Gissa vem som älskar dig, fru Banks!

Mary Brenchley

(Baserad på en sann berättelse)

Roxy älskade att titta på alla husen i grannskapet när hon gick hem från skolan. Ett hus hade en hund som skällde och hoppade upp och ner i fönstret. Ett annat hus hade fåglar som kvittrade i träden.

Och så var det fru Banks hus. Fru Banks hade varit hennes lärare i tredje klass och hon var Roxys favorit.

Roxy vinkade alltid åt fru Banks

när hon såg henne sitta på stolen på sin veranda. Fru Banks var alltid vänlig och glad.

Men i dag var stolen på verandan tom. Huset såg tyst ut. Till och med fru Banks katt Chester var borta.

Roxy kom ihåg att hennes mamma sa att fru Banks var sjuk. Hon åkte till sjukhuset varje dag för att få behandlingar. Roxy kände sig ledsen. Hon ville göra något snällt för fru Banks. Men vad?

Roxy såg sig omkring på bina som flög från blomma till blomma. Då fick hon en idé!

Roxy sprang hem och plockade en ros från sin trädgård. Hon gick tillbaka till fru Banks hus och lade den på verandan.

Dagen därpå lade Roxy en solros på fru Banks stol. Och följande dag lade hon en prästkrage vid ytterdörren. Varje dag i två veckor lämnade Roxy en blomma till fru Banks. Hon var noga med att inte bli sedd.

En dag på vägen hem såg Roxy fru Banks sitta på verandan. Hon höll några blommor i handen.

"Roxy", sa fru Banks, "titta på mina vackra blommor. Någon har lämnat dem åt mig. Varje dag när jag kom hem från sjukhuset väntade en ny blomma på mig."

Roxy log. "Vet du vem det var?"

Fru Banks log tillbaka. "Vem det än var vill jag tacka den personen."

"Det var förmodligen någon som älskar dig!" sa Roxy.

"Ja, jag såg fram emot att hitta en ny blomma varje dag", sa fru Banks. "Den första blomman var på min veranda."

"Tror du att din katt lämnade den?" frågade Roxy.

"Chester tycker om att lämna överraskningar, men han har aldrig lämnat blommor." Fru Banks skrattade. "Och blomman på min stol, då?"

"Hunden längre ner på gatan?"

Roxys leende blev ännu bredare.

"Vid min ytterdörr?"

"En ekorre?"

"Oj då", sa fru Banks och skrattade. "Jag insåg inte att det fanns så många varelser som älskar mig! Men blommorna hjälpte mig verkligen att känna mig speciell."

Roxy var sprickfärdig av glädje. Hon var glad att hon hjälpte fru Banks att le igen. ●

Det här hände i USA.

ILLUSTRATIONER FRÅN ADOBE STOCK